

VIEDĀS ADMINISTRĀCIJAS UN REĢIONĀLĀS ATTĪSTĪBAS MINISTRIJAI

Peldu iela 25, Rīga, LV-1494, Latvija
pasts@varam.gov.lv

Iesniedzēji:

Jūrmalas valstspilsētas pašvaldības iedzīvotāji (saskaņā ar iesniegumam pielikumā pievienotajām lapām "Iesniedzēju paraksti")

Jūrmalā, 2024. gada 18. septembrī

IESNIEGUMS

par Jūrmalas valstspilsētas domes 2024. gada 25. jūlija Saistošajiem noteikumiem Nr.32 (prot. Nr.10, 33.p.) "Par lokālpilnojumuma zemesgabaliem Dubultu prospektā 51, Jūrmalā un Jaundubulti 1402, Jūrmalā grafiskās daļas, teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu apstiprināšanu".

2024. gada 25. jūlijā Jūrmalas valstspilsētas (turpmāk - Jūrmala) dome (turpmāk - Dome) apstiprināja saistošos noteikumus Nr.32 (prot. Nr.10, 33.p.) "Par lokālpilnojumuma zemesgabaliem Dubultu prospektā 51, Jūrmalā un Jaundubulti 1402, Jūrmalā grafiskās daļas, teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu apstiprināšanu" (turpmāk - Saistošie noteikumi).

2024. gada 2. augustā Saistošie noteikumi ir izsludināti oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" (Oficiālās publikācijas Nr.: 2024/149.6) (sk. [Par lokālpilnojumuma zemesgabaliem Dubultu prospektā... - Latvijas Vēstnesis \(vestnesis.lv\)](#))

Atbilstoši Teritorijas attīstības plānošanas likuma (turpmāk – TAPL) 25. panta nosacījumiem pašvaldības saistošie noteikumi, ar kuriem apstiprināts lokālpilnojumums, stājas spēkā nākamajā dienā pēc to publicēšanas. TAPL 27. panta pirmā daļa noteic, ka divu mēnešu laikā pēc tam, kad stājušies spēkā saistošie noteikumi, ar kuriem apstiprināts lokālpilnojumums, persona ministram var iesniegt iesniegumu par vietējās pašvaldības lokālpilnojumumu.

Iebildumi par lokālpilnojumumu.

Jūrmalas valstspilsētas pašvaldības iedzīvotāji (turpmāk – Iesniedzēji) iebilst, ka ar lokālpilnojumumu tiek veiktas izmaiņas zemesgabalos (ar kadastra apzīmējumu 1300 011 1401, 5,34 ha platībā) un Jaundubulti 1402 (ar kadastra apzīmējumu 1300 011 1402, 3,63 ha platībā) (turpmāk – Lokālpilnojumuma teritorija).

Lokālpilnojumums izstrādāts un Domē pieņemts ar mērķi veikt nepieciešamās izmaiņas Lokālpilnojumuma teritorijā un papildinātu spēkā esošo Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojumumu (turpmāk – Teritorijas plānojumums). **Proti, ar lokālpilnojumumu**

tiek palielināti apbūves rādītāji, ēku apjomi (apbūves blīvums un intensitāte), ēku augstumi un noteiktas jaunas papildus atļautās izmantošanas funkcijas.

Atbilstoši Teritorijas plānojumam zemes vienībai Dubultu prospektā 51 ir noteikta funkcionālā zona *Publiskās apbūves teritorija (P47)*¹, savukārt zemes vienībai Jaundubulti 1402 noteikta funkcionālā zona *Dabas un apstādījumu teritorija (D3)*².

Ar Lokālpilānojumu veikti grozījumi Teritorijas plānojumā, mainot Dubultu prospektā 51 noteikto funkcionālo zonu *Publiskās apbūves teritorija (P47)* uz *Jauktas centra apbūves teritoriju (JC69)*, kā arī zemes vienībai Jaundubulti 1402 noteikti funkcionālie zonējumi *Dabas un apstādījumu teritorija (DA11)*³ un *Dabas un apstādījumu teritorija (DA10)*⁴, papildus izdalot teritoriju ar īpašiem nosacījumiem *Galvenais gājēju ceļš uz pludmali (TIN117)*⁵.

Par Lokālpilānojuma teritoriju.

Lokālpilānojuma teritorija atrodas Jūrmalas centrālajā daļā, Jaundubultos, kvartālā starp Dubultu prospektu, Amulas ielu, Ogres ielu un pludmales kāpu zonu un

---

¹ Saskaņā ar Teritorijas plānojuma Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu (turpmāk – TIAN) 4.4.47. nodaļu funkcionālo zonu “*Publiskās apbūves teritorija (P47)*” nosaka, lai nodrošinātu gan komerciālu, gan nekomerciālu publiska rakstura iestāžu un objektu izvietojumu, paredzot atbilstošu infrastruktūru. Teritorijas galvenie izmantošanas veidi: biroju ēku apbūve (12001): apbūve, ko veido konferenču centri; tirdzniecības un/vai pakalpojumu objektu apbūve (12002): apbūve, ko veido sabiedriskās ēdināšanas objekti; tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve (12003): apbūve, ko veido kūrorta objekti; kultūras iestāžu apbūve (12004): apbūve, ko veido kultūras objekti; veselības aizsardzības iestāžu apbūve (12008): apbūve, ko veido veselības aprūpes objekti; sociālās aprūpes iestāžu apbūve (12009): apbūve, ko veido sociālo pakalpojumu objekti ar vai bez izmitināšanas; labiekārtota publiskā ārtelpa (24001). Apbūves augstums līdz 20 m.

² Saskaņā ar Teritorijas plānojuma TIAN 4.9.3. nodaļu funkcionālo zonu “*Dabas un apstādījumu teritorija (D3)*” nosaka, lai nodrošinātu rekreācijas, sporta, tūrisma, kvalitatīvas dabas un kultūrvides u.tml. funkciju īstenošanu dabas vai daļēji pārveidotās dabas teritorijās, ietverot ar attiecīgo funkciju saistītās ēkas un inženierbūves. Teritorijas galvenie izmantošanas veidi: labiekārtota publiskā ārtelpa (24001); publiskā ārtelpa bez labiekārtojuma (24002).

³ Funkcionālās zonas *Dabas un apstādījumu teritorija (DA11)* teritorijas galvenie izmantošanas veidi: *Labiekārtota ārtelpa (24001)* un *Ārtelpa bez labiekārtojuma (24002)*. Atļautais labiekārtojums: gājēju un velosipēdistu celiņi, laipas, kāpnes, tiltiņi un takas, soli, galdi, atkritumu urnas, norādes, informācijas zīmes un stendi, skatu vietas.

⁴ Funkcionālās zonas *Dabas un apstādījumu teritorija (DA10)* teritorijas galvenie izmantošanas veidi: *Labiekārtota ārtelpa (24001)*: Labiekārtoti parki, mežaparki, krastmalas, laukumi, apstādījumi, labiekārtojums un funkcionāli nepieciešamā infrastruktūra (tai skaitā nedzīvojamās ēkas), iedzīvotāju atpūtas, fizisko aktivitāšu un citu publiskās ārtelpas funkciju nodrošināšanai; *Ārtelpa bez labiekārtojuma (24002)*. Teritorijas papildizmantošanas veidi — *Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve (12002)*: Apbūve, ko veido kioski, segtie stendi, sezonas rakstura tirdzniecības vai pakalpojumu objekti, sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi, restorāni, bāri, kafējnīcas un funkcionāli nepieciešamā infrastruktūra. Atļautais labiekārtojums: gājēju celiņi, laipas, kāpnes, tiltiņi un takas, soli, galdi, atkritumu urnas, norādes, informācijas zīmes un stendi, lapenes, nojumes, terases, skatu platformas, skatu vietas, viegla konstrukcijas būves brīvdabas sporta spēlēm, kultūras un izklaides pasākumiem, pludmales ģērbtuves, pludmales sporta spēļu un rotaļu konstrukcijas, pludmales dušas, tualetes. *Dabas un apstādījumu teritorijā (DA10)* esošo ēku atļauts remontēt un pārbūvēt, ievērojot funkcionālajā zonā noteiktos nosacījumus būvniecībai un teritorijas labiekārtošanai. Ēkas kopējais augstums nedrīkst pārsniegt 6 m.

⁵ *Galvenais gājēju ceļš uz pludmali (TIN117)* ir publiskās ārtelpas teritorija, kas rezervēta, lai nodrošinātu piekļuvi un nepieciešamo inženierapgādi pludmalei. Plānotais galvenais gājēju ceļš uz pludmali ir daļa no vienotās publiskās ārtelpas – saglabājamās kāpu meža joslas, nodrošinot viesnīcas kompleksa teritorijas labiekārtojuma attīstības iespējas un teritorijas saikni ar pludmales zonu. Plānotā gājēju ceļa koridorā atļauts ierīkot teritorijas apgaismojuma un ūdensapgādes pazemes inženiertīklus. Pazemes inženiertīklus ierīko zem gājēju takas, pēc iespējas saglabājot esošos kokus un zemsedzi gājēju takas tiešā tuvumā.

ietver zemes vienības Dubultu prospektā 51 (53,422 m² platībā) un Jaundubulti 1402 (36,318 m² platībā).

Lokālpārplānojuma teritorija robežojas ar pludmali un kāpu zonu ziemeļu daļā un mazstāvu privātmāju apbūvi, bet dienvidos – ar Dubultu prospektu. **Apkaimei ir izteikts dzīvojamās zonas raksturs, kurā dominē savrupmāju apbūve vidēji 2,5 stāvu.**

Lokālpārplānojums kā teritorijas plānošanas dokumenta veids Latvijas tiesību sistēmā ir ieviests kopš 2011. gada 1. decembra. Līdz 2011. gada 1. decembrim bija spēkā Teritorijas plānošanas likums. Atbilstoši šā likuma 5. panta 4. punktam vietējā pašvaldība varēja pieņemt divus teritorijas plānošanas dokumentus – teritorijas plānojumu un detālpārplānojumu. Teritorijas plānojums tika izstrādāts visai pašvaldības teritorijai, savukārt detālpārplānojums tika izstrādāts, lai precizētu un detalizētu teritorijas plānojumu. Abi minētie teritorijas plānošanas dokumenti tika apstiprināti ar pašvaldības saistošajiem noteikumiem.

Kopš 2011. gada 1. decembra teritorijas plānošanas kārtību nosaka Teritorijas attīstības plānošanas likums. Ar šo likumu citastarp tika ieviests arī jauns vietējās pašvaldības teritorijas plānošanas dokumenta veids – lokālpārplānojums.

Atbilstoši Teritorijas attīstības plānošanas likuma 1. panta 9. punktam lokālpārplānojums ir vietējās pašvaldības ilgtermiņa teritorijas attīstības plānošanas dokuments, kuru izstrādā republikas pilsētas daļai, novada pilsētai vai tās daļai, ciemam vai tā daļai vai lauku teritorijas daļai kāda plānošanas uzdevuma risināšanai vai teritorijas plānojuma detalizēšanai vai grozīšanai.

Lokālpārplānojumu vietējā pašvaldība var izstrādāt pēc savas iniciatīvas, ja uzskatīs par nepieciešamu veikt pilsētas vai ciema teritorijas plānojuma **detalizāciju** (ja teritorijas plānojums ir vispārīgs) vai arī ar mērķi atrisināt noteiktās problēmas (ielu tīkls, inženierkomunikāciju izvietojums u.c.).

Vēlamies informēt Viedās administrācijas un reģionālās attīstības ministriju (turpmāk – VARAM) un ministri, ka Lokālpārplānojums neietver pietiekamu detalizāciju kā to paredz tiesiskais regulējums. Iztrūkstot plašai detalizācijai, iedzīvotājiem neveidojas precīzs priekšstats par gaidāmo vides aizskārumu un ietekmi uz apkārtni. Ja, Lokālpārplānojums nav pietiekami detalizēts Lokālpārplānojuma individuālajos teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumos (turpmāk - Lokālpārplānojuma TIAN) bija jāiekļauj prasība par detālpārplānojuma izstrādi pirms būvniecības ieceres un būvatļaujas izdošanas. Lokālpārplānojuma TIAN prasība par detālpārplānojuma izstrādi nav ietverta.

Tāpēc vēlamies norādīt, ka Satversmes tiesa ir atzinusi: ja iecerētajai būvniecībai piemīt tādas apbūves raksturs, kas prasa kompleksu transporta infrastruktūras vai inženierkomunikāciju izbūves risinājumu, tad pirms šādas būvniecības īstenošanas ir izstrādājams detālpārplānojums (sk. Satversmes tiesas 2008. gada 11. novembra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2008-24-03 10. punktu). Arī ar Ministru kabineta 2009. gada 15. jūlija rīkojumu Nr. 474 apstiprinātajā Telpiskās plānošanas sistēmas attīstības koncepcijā (turpmāk – Telpiskās plānošanas sistēmas attīstības koncepcija) norādīts, ka lauku teritorijās detālpārplānojums būtu izstrādājams kompleksai teritorijas apbūvei, respektīvi, apbūvei ar vairākiem izmantošanas mērķiem, kompleksu inženierapgādes un transporta infrastruktūras risinājumu. Tāpat detālpārplānojums izstrādājams pirms tādu objektu būvniecības, kuriem, veicot sākotnējo ietekmes uz vidi novērtējumu, paredzamā ietekme ir konstatēta un nepieciešams ietekmes uz vidi novērtējums (sk. Telpiskās plānošanas sistēmas attīstības koncepcijas 55. un 56. lpp.).

Par detālplānojuma nepieciešamību.

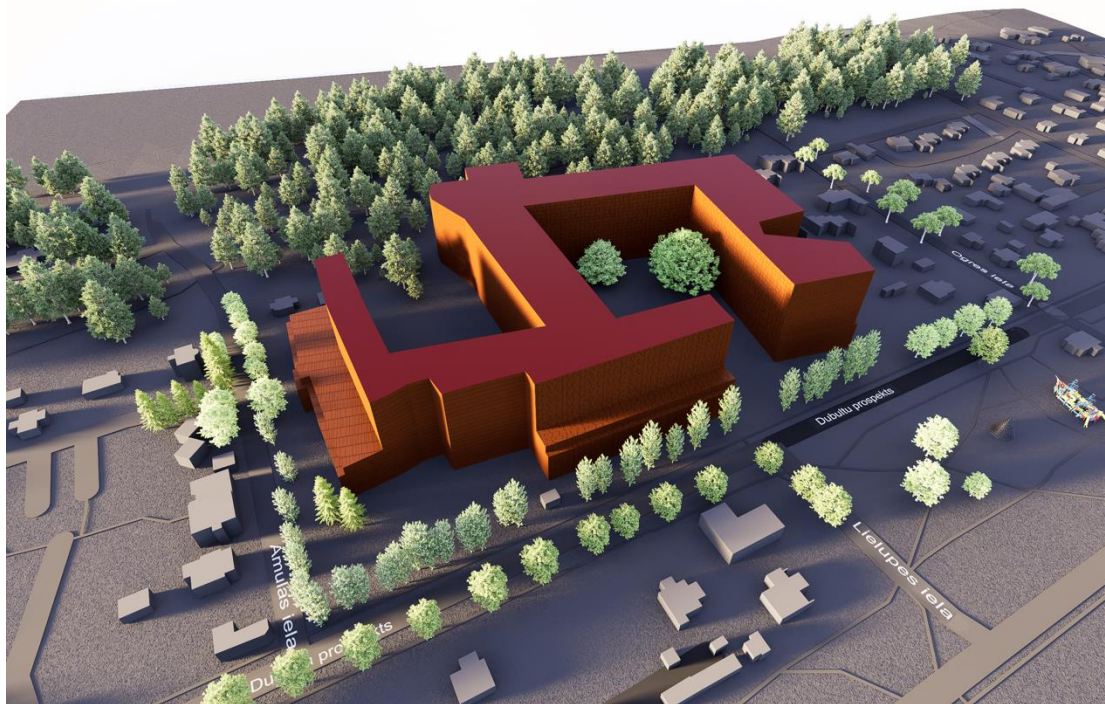
Teritorijas plānojuma, tostarp detālplānojuma, izstrādāšana nav formāla procedūra. Tā ir reglamentēta, lai varētu identificēt un izsvērt dažādas intereses un noteikt, kurām no tām plānojumā dodama prioritāte. Šajā procesā ir jāpanāk visu iesaistīto pušu interešu līdzsvarošana un pēc iespējas plašākas sabiedrības interešu nodrošināšana (sk., piemēram, Satversmes tiesas 2004. gada 9. marta sprieduma lietā Nr. 2003-16-05 secinājumu daļas 5.1. punktu un 2008. gada 11. novembra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2008-24-03 8. punktu).

Telpiskās plānošanas sistēmas attīstības koncepcijā norādīts, ka publiskās ārtelpas izveide ir teritorijas plānojuma īstenošanas svarīga sastāvdaļa un detālplānojums ir tā galvenais instruments. Detālplānojumā ir jāpamato konkrētas teritorijas arhitektoniski telpiskās attīstības nosacījumi, kas nodrošina plānojamās teritorijas iekļaušanos jau esošajā vidē (sk. Telpiskās plānošanas sistēmas attīstības koncepcijas 27. un 29. lpp.).

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka noteiktos gadījumos teritorijas plānojuma izstrādāšana un pieņemšana kā tāda nav pietiekama, lai persona varētu īstenot konkrētu saimniecisku darbību tai piederošajā nekustamajā īpašumā, piemēram, veikt jaunu būvniecību, kā arī sadalīt vai apvienot nekustamos īpašumus. Šādā gadījumā vietējai pašvaldībai ir pienākums konkrētajai administratīvās teritorijas daļai izstrādāt detālplānojumu. Tieši detālplānojums ir atzīstams par vienu no galvenajiem instrumentiem, kas nodrošina to, ka attiecīgās teritorijas izmantošanā sabiedrības un valsts intereses tiek noteiktā kārtībā saskaņotas ar konkrētu nekustamo īpašumu īpašnieku interesēm. Ja kādai teritorijai saskaņā ar normatīvo aktu prasībām ir nepieciešams izstrādāt detālplānojumu, tad tās plānošanas process līdz ar teritorijas plānojuma pieņemšanu vēl nav noslēdzies. Šādos gadījumos saimnieciskās darbības, arī būvniecības ieceres īstenošanas, obligāts priekšnoteikums ir spēkā esošs detālplānojums (sk. Satversmes tiesas 2005. gada 16. decembra sprieduma lietā Nr. 2005-12-0103 19. punktu un 2008. gada 11. novembra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2008-24 03 8.2. punktu). Ņemot vērā šā sprieduma 6. punktā norādīto, šie paši apsvērumi ir attiecināmi arī uz lokālplānojuma izstrādi (sk. Satversmes tiesas 2014. gada 10. oktobra sprieduma lietā Nr. 2014-04-03 13.1 punktu).

Par trūkumiem Lokālplānojuma izstrādes procesā.

1. Plānoto ēku apjoms un augstums, to novietojums un labiekārtojums palielinās ietekmi uz apkārtējām teritorijām. Plānotās būves atradīsies tiešā tuvumā pieguļošajiem zemes gabaliem. Piemēram, no ēkas ar 42 metru (12 stāvi) augstumu līdz blakus īpašuma apbūvei attālums veidos 28 metrus (Skatīt zemāk iedzīvotāju sagatavoto attēlu ar iespējamo- atļauto būvju apjomu).

2. Lokālplānojuma izstrādes gaitā veikta maldinoša ainavas analīze un prognozējamās ainavas izvērtējums, no dažādiem pilsētas skata punktiem. Tādi nav izvērtēti plānotās apbūves uz apkārt esošo privātmāju rajonu un pilsētu kopumā. Minētais uzdevums tika uzdots arī Lokālplānojuma darba uzdevumā, kas apstiprināts ar Jūrmalas pilsētas domes 2022. gada 31.marta lēmumu Nr. 118 (lēmuma pielikums - Darba uzdevums lokālplānojuma izstrādei). Veiktā vizuālās ietekmes analīze ir veikta formāli un ietver izvērtējumu ar zemāku apbūves augstumu 39 metriem. Lokālplānojuma sabiedriskajā apspriešanā iedzīvotājiem tika uzrādīta, kā arī Lokālplānojuma dokumentācijā iekļauta maldinoša vizuālā ietekmes analīze.
3. Lokālplānojuma teritorija robežojas un ir tiešā tuvumā Valsts nozīmes pilsētībūvniecības piemineklim “*Dubultu–Majoru–Dzintaru–Bulduru–Lielupes vasarnīcu rajoni*”. Lokālplānojuma izstrādes gaitā nav veikta Jūrmalas valstspilsētas kultūrvēsturiskās vides izpēte un plānotās apbūves ietekme uz Valsts nozīmes pilsētībūvniecības pieminekli “*Dubultu–Majoru–Dzintaru–Bulduru–Lielupes vasarnīcu rajoni*” (valsts aizsardzības Nr. 6083) un tā individuālo aizsargjoslu (aizsardzības zonas).
4. Lokālplānojuma izstrādē nav padziļināti vērtēti apbūves pieļaujamība, ievērojot Aizsargjoslu likuma 36. pantu, jo sevišķi šā likuma 36. panta otrajā daļā noteikto vispārējo aizliegumu celt jaunas ēkas un būves un paplašināt esošā Krasta kāpu aizsargjoslā, paredzot atsevišķus izņēmumus.
5. Lokālplānojuma sabiedriskās apspriešanās sabiedrība netika informēta par institūciju sniegtajiem atzinumiem. Savukārt Dabas aizsardzības pārvaldes sniegtais atzinums nav pieejams Lokālplānojuma dokumentācijā.
6. Lokālplānojuma izstrādē nav veikta Mežaino piejūras kāpu un biotopa antropogēnās slodzes un ietekmes izvērtējums,
7. Lokālplānojuma izstrādes gaitā nav veikta inženierģeoloģiskā un hidroģeoloģiskā izpēte.
8. Lokālplānojuma izstrādes gaitā nav veikta trokšņu analīze un tās iespējama ietekme.

9. Lokālpilnvarotāja izstrādes gaitā nav veikta auto transporta ietekme uz Jaundubultu rajonu, satiksmes intensitāte un citi parametri, kas radīs ietekmi, saistībā ar auto transporta palielināšanos.
10. Lokālpilnvarotāja izstrādes gaitā nav veikta plānotās apbūves slodze ietekme uz pilsētas infrastruktūru, jo īpaši meliorācijas, lietus ūdens noteku, kanalizācijas un ūdens sistēmām.
11. Lokālpilnvarojums ir pretrunā ar “Jūrmalas pilsētas attīstības stratēģiju 2010. - 2030. gadam” (turpmāk Stratēģija).
12. Lokālpilnvarojuma sabiedriskā apspriešana bija organizēta formāli, kuras laikā netika atbildēti uz iedzīvotāju interesējošiem jautājumiem. Piemēram nav sniegtas atbildes par būtiskiem vidi ietekmējošiem jautājumiem, kā inženierģeoloģisko un hidroģeoloģisko izpēti, troksni, satiksmes intensitāti un citiem svarīgiem jautājumiem, kas var skart iedzīvotāju sadzīvi. Šie iedzīvotājiem svarīgo jautājumu izpēte plānota būvniecības projekta izpētes gaitā (skatīt Lokālpilnvarojuma Paskaidrojuma rakstu un apbūves noteikumus, kā Stratēģisko ietekmes uz vidi analīzi).
13. Lokālpilnvarotāja izstrādes gaitā veikta formāla Stratēģiskā ietekmes uz vidi analīze, kas neveido patiesu priekšstatu par iespējamo vides ietekmi. Apzinoties plānoto būvniecības un būvju apjomu, kas ietver lielu cilvēku un autotransporta daudzumu, kā arī antropogēno ietekmi bija jāizstrādā sākotnējais ietekmes uz vidi novērtējums, kas nav veikts.

Iedzīvotāju tiesības apstrīdēt Lokālpilnvarojumu

Tiesības apstrīdēt Saistošos noteikumus izriet no Vides aizsardzības likuma 9. panta trešās daļas un 1998. gada Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādes saistībā ar vides jautājumiem (turpmāk – Orhūsas konvencija) 6.panta.

Vides aizsardzības likuma 9. panta trešā daļa, kas paredz, ka: “*sabiedrība ir tiesīga apstrīdēt un pārsūdzēt valsts iestādes vai pašvaldības administratīvo aktu vai faktisko rīcību, kas neatbilst vides normatīvo aktu prasībām, rada kaitējuma draudus vai kaitējumu videi*”, gan Orhūsas konvencijas 6. panta pirmās daļas “b” apakšpunkts, kas paredz, ka: “*saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem piemēro šā panta noteikumus arī attiecībā uz lēmumiem par ierosinātajām darbībām, kuras nav uzskaitītas I pielikumā un kurām var būt nozīmīga ietekme uz vidi*”, sasaista tiesības apstrīdēt iestāžu izdotos lēmumus ar būtisku ietekmi vai kaitējuma draudiem videi.

Vides aizsardzības likuma 1. panta 9. punkts paredz, ka kaitējums videi ir kvantitatīvi vai kvalitatīvi nosakāmas būtiskas nelabvēlīgas dabas resursu izmaiņas vai ar dabas resursu saistīto funkciju pasliktināšanās, kas var notikt tieši vai netieši. Ar dabas resursu saistītā funkcija ir labums, ko sabiedrība vai vide gūst no attiecīgā dabas resursa.

Savukārt pats vides jēdziens ir plašs. Atbilstoši Vides aizsardzības likuma 1. panta 17. punktam vide ir dabas, antropogēno un sociālo faktoru kopums. Senāts savā praksē jau vairākkārt ir norādījis, ka vides jēdziens ietver ne tikai dabas elementus, bet arī sociālo un kultūras apstākļu kopumu, kas ietekmē indivīda vai sabiedrības dzīvi, tas ietver dažādus elementus un ir attīstībā esošs jēdziens (piemēram, *Senāta 2006.gada 22.jūnija sprieduma lietā Nr. SKA-255/2006 (A42044404) 14.2.1.punkts; 2015.gada 18.jūnija lēmuma lietā Nr. SKA-912/2015 (A420237615) 11.punkts; 2018.gada 23.aprīļa lēmuma lietā Nr. SKA-989/2018 (ECLI:LV:AT:2018:0423.SKA098918.5.L) 9.punkts; 2019.gada 17.decembra sprieduma lietā Nr. SKA-1/2019 (ECLI:LV:AT:2019:1217.A420684911.2.S) 14.punkts*).

Par LR Satversmes 115. panta tiesību aizskārumu.

Tiesības dzīvot labvēlīgā vidē, līdzīgi kā pārējās Satversmes 8. nodaļā ietvertās pamattiesības, ir piemērojamas tieši un nepastarpināti (sk., piemēram, Satversmes tiesas 2001. gada 5. decembra sprieduma lietā Nr. 2001-07-0103 secinājumu daļas 1. punktu). Proti, persona, pamatojoties uz Satversmes 115. pantu, ir tiesīga vērsties tiesā sakarā ar tādu publisko tiesību subjekta darbību (bezdarbību), kas aizskar tās tiesības un likumīgās intereses. Šādas subjektīvās publiskās tiesības personai kā sabiedrības loceklim izriet no vides tiesību specifikas (sk. Satversmes tiesas 2007. gada 21. decembra sprieduma lietā Nr. 2007-12-03 13. punktu).

Latvijas Republikas Satversmes 115.pants noteic: Valsts aizsargā ikviena tiesības dzīvot labvēlīgā vidē, sniedzot ziņas par vides stāvokli un rūpējoties par tās saglabāšanu un uzlabošanu”, savukārt Satversmes ievadā uzsvērta ikviena atbildība rūpēties par sabiedrības kopējo labumu, izturoties atbildīgi pret “nākamajām paaudzēm, vidi un dabu”.

Satversmes tiesa ir norādījusi, ka: “Satversmes 115. pantā vienlīdz nozīmīgi ir abi valsts pienākuma aspekti, proti, **gan valsts pienākums rūpēties par vides stāvokļa saglabāšanu, gan pienākums uzlabot vides stāvokli.** Arī Eiropas Savienības vides tiesībās pastāv princips, kas paredz dalībvalstīm pienākumu sasniegt pēc iespējas augstāku vides aizsardzības pakāpi un pienākumu nepārtraukti uzlabot esošo situāciju” (sk. Satversmes tiesas 2007. gada 21. decembra spriedums lietā Nr. 2007-12-03, 21. punkts). Turklāt Satversmes 115. pantā lietotais termins “valsts” nav interpretējams šauri, bet ar to saprotamas arī pašvaldības, kurām kopīgi ar valsts iestādēm ir pienākums aizsargāt ikviena tiesības dzīvot labvēlīgā vidē, rūpējoties par tās saglabāšanu un uzlabošanu (sk. Satversmes tiesas 2007. gada 8. februāra spriedums lietā Nr. 2006-09-03, 11. punkts). Tādēļ Iesniedzēji uzsver, ka no Satversmes 115. panta citastarp izriet valsts pozitīvais pienākums rūpēties par vides aizsardzību. Vienlaikus Satversmes 115. pantā ir ietvertas arī personu subjektīvās tiesībās dzīvot labvēlīgā vidē. Kā norādīts tiesību doktrīnā, lai aizsargātu vidi un ievērotu subjektīvās tiesības uz vidi, valstij ir pienākums atturēties no vidi degradējošu darbību veikšanas, kā arī pieņemt un īstenot tādu vides politiku, kas veicina dabas vides saglabāšanu un vides kvalitātes uzlabošanu (Sk. Latvijas Republikas Satversmes komentāri. VIII nodaļa. Cilvēka pamattiesības. Autoru kolektīvs prof. R. Baloža zinātniskā vadībā. Rīga: Latvijas Vēstnesis, 2011, 727. lpp.).

Vienlaikus Satversmes 115. pants liedz īstenot ekonomiskās intereses, ja nav rūpīgi izvērtēta ekonomisko pārmaiņu ietekme uz vidi un līdz ar to uz ikvienu sabiedrības locekli, kā arī tad, ja sabiedrība netiek pārliecināta par pārmaiņu nepieciešamību (Sk. Satversmes tiesas 2008. gada 17. janvāra sprieduma lietā Nr. 2007-11-03 13. punktu ar atsauci uz Satversmes tiesas 2002. gada 22. oktobra sprieduma lietā 2002-04-03 secinājumu daļas 2. punktu).

Par ietekmes uz vidi novērtējumu.

Saskaņā ar likuma „Par ietekmes uz vidi novērtējumu” 1. pantu stratēģiskais novērtējums likumā noteiktajā kārtībā veicams plānošanas dokumentam, kura īstenošana var būtiski ietekmēt vidi. Stratēģiskais novērtējums ir procesuāls līdzeklis, ar kura starpniecību ar vidi saistītu plānošanas dokumentu pieņemšanas procesā tiek īstenots viens no vides politikas pamatprincipiem – piesardzības princips.

Atbilstoši likuma „Par ietekmes uz vidi novērtējumu” 1.panta 2.punktam ietekmes uz vidi novērtējums ir procedūra, kas veicama, lai novērtētu paredzētās darbības īstenošanas iespējamo ietekmi uz vidi un izstrādātu priekšlikumus

nelabvēlīgas ietekmes novēršanai vai samazināšanai vai aizliegtu paredzētās darbības uzsākšanu normatīvajos aktos noteikto prasību pārkāpumu gadījumos. Likuma 2.pantā noteiktais likuma mērķis ir – novērst vai samazināt fizisko un juridisko personu paredzēto darbību īstenošanas nelabvēlīgo ietekmi uz vidi.

Piesardzības princips *expressis verbis* ietverts gan Vides aizsardzības likuma 3.panta pirmās daļas 2. punktā kā viens no vides aizsardzības politikas principiem, gan arī likuma „Par ietekmes uz vidi novērtējumu” 3. panta 5. punktā kā ietekmes uz vidi novērtējuma, arī stratēģiskā novērtējuma, procedūras princips.

Piesardzības principam ir sevišķi būtiska nozīme vides politikas īstenošanā. Saskaņā ar piesardzības principu vides aizsardzība neaprobežojas tikai ar aizsardzību pret jau draudošām briesmām un jau iestājušos seku likvidēšanu, jo vides iepriekšējā stāvokļa atjaunošana pēc negatīvo seku iestāšanās bieži vien ir neiespējama. Tādējādi piesardzības principa mērķis ir mazināt nākotnē iespējamās negatīvās sekas. Tas prasa, lai iespējamie riski tiktu izvērtēti un novērsti pēc iespējas agrākā darbības vai lēmuma pieņemšanas stadijā. Pēc iespējas ātrākai negatīvo cēloņu likvidēšanai ir arī ekonomisks pamatojums, jo parasti videi kaitīgo seku likvidēšanas izmaksas ir ļoti augstas. Līdz ar to piesardzības principa ievērošana nodrošina iespējamo risku iespējami ātrāku novēršanu un veicina vides ilgtspējīgu attīstību, nodrošinot dabas resursu pieejamību iespējami ilgākā laika posmā (sk.: Kramer L. EC Environmental Law. London: Sweet&Maxwell, 2003, pp. 21- 23 un Meseršmits K., Meiere S., Ūsiņa E. Eiropas vides tiesības. Rīga, Latvijas Universitāte, 2003, 65. lpp.).

Kā jau iepriekš tika norādīt Lokālplānojuma izstrādes gaitā veikta formāla Stratēģiskā ietekmes uz vidi analīze, kas neveido patiesu priekšstatu par iespējamo vides ietekmi. Tāpēc apzinoties plānoto būvniecības un būvju apjomu, kas ietver lielu cilvēku un autotransporta daudzumu, kā arī antropogēno ietekmi bija jāizstrādā sākotnējais ietekmes uz vidi novērtējums, kas nav veikts.

Vides pārskatā iekļaujamo informāciju un tās apjomu vispārīgi nosaka likuma „Par ietekmes uz vides novērtējumu” 23.⁴ un 23.⁵ pants.

Vēlamies norādīt, ka sabiedrības viedoklis un sabiedrības izvirzītās prasības atbilstoši likuma „Par ietekmes uz vides novērtējumu” 23.⁵ panta ceturtais daļas 3. punktam netika ņemtas vērā. Protī, kā jau iepriekš tika minēts nav veikts Mežaino piejūras kāpu un biotopa antropogēnās slodze ietekmes izvērtējums, inženierģeoloģiskā un hidroģeoloģiskā izpēte, iespējamā trokšņa un tās iespējama ietekme, auto transporta ietekme uz Jaundubultu rajonu, satiksmes intensitātes un auto transporta skaita palielināšanās, tā arī nav veikta plānotās apbūves slodzes ietekme uz pilsētas infrastruktūru, jo īpaši meliorācijas, lietus ūdens noteku, kanalizācijas un ūdens sistēmām.

Stratēģiskā novērtējuma neveikšana vai nepienācīga veikšana gadījumos, kad šāds novērtējums ir nepieciešama plānošanas dokumenta pieņemšanas procesa sastāvdaļa, uzskatāms par būtisku procesuālu pārkāpumu.

Iedzīvotāju tiesību aizskārums.

Pašvaldībai ir pienākums savai administratīvajai teritorijai izstrādāt teritorijas plānojumu, kas teritorijas ilgtspējības interesēs citastarp noteic arī konkrēta īpašuma atļauto izmantošanu. Plānošanas mērķis ir veidot ilgtspējīgas sabiedrības nosacījumus. Tādējādi ilgtspējīgu attīstību raksturo ne tikai kompakta apdzīvoto vietu struktūra, bet arī pilsētu ekosistēmu saglabāšana. Tas nozīmē, ka ilgtspējīga attīstība inter alia prasa plānotāju izšķiršanos par jaunu būvju pieļaujamību vai esošo būvju un teritoriju labiekārtošanu, nodrošinot personām labākus dzīves apstākļus pilsētvidē un uzlabojot dzīves kvalitāti. Līdz ar to pašvaldībai ir tiesības un

vienlaikus arī pienākums, ņemot vērā visas līdzsvarojamās intereses, ar savu rīcību sasniegt ilgtspējīgu, kā arī teritorijas plānošanas principiem un faktiskajai situācijai atbilstošāko risinājumu (sk. Satversmes tiesas 2009. gada 19. novembra sprieduma lietā Nr. 2009-09-03 15. punktu).

Iedzīvotāji uzskata, ka Dome ar pieņemto Lokālplānojumu nav līdzvarojusi Lokālplānojuma teritorijas attīstītāja un iedzīvotāju tiesiskās intereses, nodrošinot ilgtspējīgu, kā arī teritorijas plānošanas principiem un faktiskajai situācijai atbilstošāko risinājumu.

Satversmes tiesa ir norādījusi, ka normatīvie akti pašvaldībai piešķir plašu rīcības brīvību (diskrecionāro varu) teritorijas plānojuma satura noteikšanā. Tomēr pašvaldībai piešķirtā rīcības brīvība nav neierobežota. Šī rīcības brīvība tiesiski var tikt izmantota vienīgi tās ārējo robežu ietvaros. Par vadlīnijām rīcības brīvības izmantošanai teritorijas plānošanas jomā ir uzskatāmi teritorijas plānošanas principi un vispārējie tiesību principi (sk. Satversmes tiesas 2004. gada 9. marta sprieduma lietā Nr. 2003-16-05 secinājumu daļas 5. punktu un 2005. gada 14. decembra sprieduma lietā Nr. 2005-10-03 11. punktu). Viens no teritorijas plānošanas pamatprincipiem ir ilgtspējīgas attīstības princips, kas nostiprināts Vides aizsardzības likumā, Teritorijas plānošanas likumā, kā arī Reģionālās attīstības likumā. Ilgtspējīga attīstība ir sabiedrības labklājības, vides un ekonomikas integrēta un līdzsvarota attīstība, kas apmierina iedzīvotāju pašreizējās sociālās un ekonomiskās vajadzības un nodrošina vides aizsardzības prasību ievērošanu, neapdraudot nākamo paaudžu vajadzību apmierināšanas iespējas, kā arī nodrošina bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu (Vides aizsardzības likuma 1. pants). Turklāt teritorijas plānojuma izstrādāšana nav tikai formāla procedūra. Tā ir reglamentēta, lai varētu identificēt un izvērtēt dažādas intereses un noteikt, kurām no tām plānojumā dodama prioritāte. Šajā procesā ir jāpanāk visu iesaistīto pušu interešu līdzsvarošana, vajāko dalībnieku aizsardzība un visas sabiedrības interešu nodrošināšana (sk. Satversmes tiesas 2004. gada 9. marta sprieduma lietā Nr. 2003-16-05 secinājumu daļas 5. punktu un 2005. gada 14. decembra sprieduma lietā Nr. 2005-10-03 11. punktu).

Lai teritorijas plānojums būtu tiesisks, tam, pirmkārt, jābūt noteiktā kārtībā izstrādātam un apstiprinātam un, otrkārt, jāatbilst normatīvajiem aktiem (sk. Satversmes tiesas 2004. gada 9. marta sprieduma lietā Nr. 2003-16-05 secinājumu daļas 4. punktu). Ja teritorijas plānošanas procesā pieļauti būtiski pārkāpumi, teritorijas plānojums vai tā daļa nav pieņemta pienācīgā kārtībā.

Teritorijas attīstības plānošanas likuma 5. pants noteic teritorijas attīstības plānošanas līmeņus un dokumentus. Šā panta pirmā daļa noteic, ka teritorijas attīstību plāno, izstrādājot šādus savstarpēji saskaņotus teritorijas attīstības plānošanas dokumentus: 1) nacionālajā līmenī — Latvijas ilgtspējīgas attīstības stratēģiju un Nacionālo attīstības plānu; 2) reģionālajā līmenī — plānošanas reģiona ilgtspējīgas attīstības stratēģiju un attīstības programmu; 3) vietējā līmenī — vietējās pašvaldības ilgtspējīgas attīstības stratēģiju, attīstības programmu, teritorijas plānojumu, lokālplānojumu un detālplānojumu.

Savukārt Teritorijas attīstības plānošanas likuma 20. pants noteic, ka vietējai pašvaldībai ir šādi savstarpēji saskaņoti attīstības plānošanas dokumenti: 1) vietējās pašvaldības ilgtspējīgas attīstības stratēģija; 2) vietējās pašvaldības attīstības programma; 3) vietējās pašvaldības teritorijas plānojums; 4) lokālplānojumi; 5) detālplānojumi; 6) tematiskie plānojumi.

Kā izriet no lokālplānojuma dokumentiem risinājumi tika izstrādāti, balstoties uz Jūrmalas pilsētas attīstības stratēģijā 2010. 2030.gadam noteikto Telpiskās attīstības

perspektīvu, atbilstoši stratēģijā noteiktajai attīstības vīzijai un definētajiem stratēģiskajiem mērķiem.

Iesniedzēju ieskatā Lokālplānojums neatbilst stratēģijai. Lokālplānojums ietver pretrunīgus mērķus, kas savstarpēji konfliktē. Tas ir -Pasākumu kopuma daļa prioritātes KŪRORTS⁶, JŪRMALNIEKS⁷ un DAUDZVEIDĪGA UZŅĒMĒJDARBĪBA⁸.

Balstoties uz Jūrmalas pilsētas stratēģiju 2010.-2030.gadam, tika sagatavota Jūrmalas telpiskās attīstības perspektīva, kas nosaka pilsētas attīstības stratēģijai atbilstošu pilsētas telpisko struktūru un pasākumu kopumu teritoriālo piesaisti. Telpiskā perspektīva ir Jūrmalas attīstības vīzijas un attīstības stratēģijā iekļauto mērķu un prioritāšu vispārīga vizualizācija. Jūrmalas pilsētas attīstības stratēģijā 2010.-2030.gadam noteiktā Telpiskās attīstības perspektīva iezīmē attiecīgo teritoriju kā „teritoriju dzīvošanai”, norādot: „aizsargājamā pilsētas telpa – apjomi, funkcijas, vēsture. Nemainīgo telpiskās perspektīvas daļu iezīmē esošā dzīvojamā apbūve. Tiek respektētas savrupmāju apbūves teritorijas ar tām raksturīgo dzīves stilu – kļu, privātu, noslēgtu telpu ar dārziem un kokiem (priedēm), ar nesteidzīgu dzīves ritmu, zemu automašīnu kustības intensitāti vietējās ielās, nodalot to no dzīves vides, kurai raksturīga izteikti aktīva sabiedriskā dzīve, cilvēku daudzums un kustība, transporta plūsmas un pakalpojumu dažādība. Iedzīvotāju socializāciju nodrošina nelielas, labiekārtotas dabas struktūras bērnu spēlēm, pastaigām un sarunām”. Teritorija iezīmēta arī kā „vietējais pakalpojumu centrs”, norādot: „ikdienā nepieciešamo pakalpojumu pieejamību nodrošina pakalpojumu centri – vietas, kurās koncentrēti veikali, iestāžu un pakalpojumu objekti. Šie centri atšķiras pēc lieluma un pieejamā pakalpojumu klāsta, ņemot vērā apkārt esošās dzīvojamās apbūves struktūru un iedzīvotāju blīvumu”. Stratēģijas 1.2.sadaļā „Jūrmalas telpiskās attīstības perspektīva” uzsvērts, ka telpisko perspektīvu jeb vīziju veido vairāki elementi, tostarp, teritorijas dzīvošanai savrupmāju apbūves teritoriju ar tām raksturīgo dzīves stilu saglabāšana. Stratēģijas 3.1.4.sadaļā „Dabas vērtības, aizsargājamās teritorijas” norādīts, ka nav pieļaujama jauna mežu masīvu malu apbūve, robežjoslas mežaudžu pārveidošana un transformācija. Lai gan bieži masīvu malās vērojama lielāka eitrofikācijas ietekme, bieža pameža veidošanās, šīs robežteritorijas ir ļoti svarīgas, jo kalpo kā buferzona aizsargājamajiem biotopiem, kas atrodas dziļāk masīvā. Bioloģiski vērtīgās mežu teritorijas ir, citastarp, Ragakāpas aizsargājamā teritorija (izcilas mežainās jūrmalas kāpas). Stratēģijas 3.1.5.sadaļā „Kultūrvēsturiskais mantojums un ainavas” norādīts, ka Jūrmalas pilsētā, tāpat kā visā Latvijā, ir vērojamas arī ainaviski nozīmīgas vietas un areāli, kas pārstāv Latvijas apstākļiem raksturīgās kultūrainavas un atbilst vienotā dabas un kultūras mantojuma kategorijai. Ielu perspektīvas – tā kā Jūrmala faktiski ir pilsēta

⁶ KŪRORTS ietvaros - “K2 Kūrortpilsētas mārketing”, “K6 Dabas vērtību aizsardzība, kas nodrošina kūrortvides saglabāšanu”; “K7 Kūrorta objektu un kūrorta pakalpojumu attīstība, kuru mērķi ietver Jūrmalas kā kūrortpilsētas tēlu Latvijā un ārpus Latvijas robežām popularizēšana, virzīšanās starptautiskajā veselības tūrisma tirgū, pašvaldības īpašumā esošo minerālūdens urbumu aizsardzība, kāpu ekosistēmas saglabāšana, vides kvalitātes nodrošināšana un priekšnoteikumu daudzveidīgu pakalpojumu iekļaušanai pilsētas teritorijā radīšana; ; “K8 Pludmales attīstība un promenādes izveide”, kas ietver pludmales tuvumā esošo viesnīcu pakalpojumu piedāvājumu dažādošanu.

⁷ JŪRMALNIEKS ietvaros – “J2 Jauna tilta būvniecība pār Lielupi”, t.sk. transporta savienojumu projektēšana un izbūve ar maģistrālajām ielām, kā arī tiltam piegulošo Jaundubultu teritoriju attīstības veicinošu priekšnosacījumu izveide; “J4 Publiskās telpas izcilība”, uzsverot universālā dizaina nodrošināšanu pilsētas vidē.

⁸ DAUDZVEIDĪGA UZŅĒMĒJDARBĪBA ietvaros - “U2 Pakalpojumu klāsta paplašināšana jūras piekrastē” nodrošinot kūrorta objektus tieši pludmales tuvumā; “U6 Tūrisma piedāvājuma dažādošana” nodrošinot atbalstu unikālu, augstvērtīgu un pārsteidzošu tūrisma produktu un piedāvājumu veidošanā un priekšnoteikumu radīšana konferenču tūrisma un kompleksu tūrisma pakalpojumu attīstībai.

mežā, tad arī taisnajos ielu posmos pāri koku lapotnēm, bet visbiežāk mūžzaļajām priežu galotnēm nekādas augstceltņu aprises neizceļas, jo tās pārsvarā nav izvietotas tieši pie ielu sarkanajām līnijām. Tā veidojas atpazīstamā, nereti mazpilsētu atgādinošā Jūrmalas ainava ar kūrorta pilsētas un vasaras apbūves raksturu, papildinātu ar lieliem mežu masīviem, šaurām neasfaltētām ieliņām un mazām bodītēm. Perimetrālās apbūves fragmenti atrodami vien Slokas vecpilsētā un Dzintaros Jomas ielā. Brīvi stāvošas ēkas raksturīgas ne tikai savrupmāju un vasarnīcu rajonos, bet arī Kauguros, kur piecu un deviņu stāvu daudzdzīvokļu mājas ielu perspektīvās eksponējas perpendikulāri ielai.

Dome, kurai konkrētajā situācijā bija pienākums pamatot izņēmuma piemērošanu lokālpārplānoma teritorijā nosakot plašu atļautu funkciju izmantošanu, to nav darījusi.

Dome pielāvusi pretrunīgu un plašu teritorijas izmantošanas atļauto funkciju daudzumu.

Lokālpārplānojuma TIAN paredz jaunu Lokālpārplānojuma teritorijai individuālu funkcionālu zonu- *Jauktas centra apbūves teritorija (JC69)*.

Jauktas centra apbūves teritorija (JC69) ir funkcionālā zona, ko nosaka teritorijai, kurā vēsturiski ir izveidojies un tiek plānots plašs jauktas izmantošanas spektrs. Funkcionālajā zonā noteikti šādi teritorijas galvenie izmantošanas veidi: *Daudzdzīvokļu māju apbūve (11006)*; *Biroju ēku apbūve (12001)*: apbūve, ko veido konferenču un kongresu centri, studijas un citi uzņēmumi, organizācijas un iestādes; *Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve (12002)*: apbūve, ko veido sezonas rakstura tirdzniecības vai pakalpojumu objekti, sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi, bāri, kafejnīcas, sadzīves un citu pakalpojumu objekti, elektrotransportlīdzekļu uzlādes stacijas; *Tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve (12003)*: apbūve, ko veido viesnīcas un izmītināšanas pakalpojumu nodrošināšanai nepieciešamie objekti un infrastruktūra; *Kultūras iestāžu apbūve (12004)*: apbūve, ko veido ēkas mūzikas, deju un citiem izklaides pasākumiem, izstāžu zāles, citas mākslas, izklaides un atpūtas iestādes un to darbības nodrošināšanai nepieciešamie objekti un infrastruktūra; *Sporta būvju apbūve (12005)*: apbūve, ko veido ēkas sporta nodarbībām un sporta pasākumiem (piemēram, sporta zāles, slēgtie peldbaseini, segtie sporta laukumi), kā arī citas sporta un atpūtas telpas un būves (piemēram, sporta laukumi, trases ar cieto vai mīksto segumu); *Veselības aizsardzības iestāžu apbūve (12008)*: apbūve, ko veido ārstu prakses un veselības centri, un citi ārstniecības nolūkiem paredzēti objekti un tiem nepieciešamā infrastruktūra; *Labiekārtota ārtelpa (24001)*: labiekārtoti laukumi, publisko ēku pagalmi, kā arī apstādījumi, labiekārtojums un funkcionāli nepieciešamā infrastruktūra (tai skaitā nedzīvojamās ēkas, būves un citi objekti) publiskās ārtelpas funkciju nodrošināšanai. Teritorijas papildizmantošanas veidi – *Transporta apkalpojošā infrastruktūra (14003)*: atsevišķi iekārtotas atklātās autostāvvietas, pazemes garāžas, daudzstāvu autostāvvietas. Zemes īpašums noteikts par nedalāmu. **Minimālais brīvās zaļās teritorijas rādītājs – 30 %; apbūves augstums līdz 42 m (12 stāvi).**

Teritorijas attīstības plānošana ir viens no instrumentiem, ar kuru, kā tas izriet no Teritorijas attīstības plānošanas likuma 3. pantā ietvertajiem principiem, citstarp tiek veidota kvalitatīva vide, līdzsvarota ekonomiskā attīstība, racionāla dabas, cilvēku un materiālo resursu izmantošana, un likums atbilstoši tā 4.panta pirmajai daļai paredz, ka teritorijas attīstību plāno, iesaistot sabiedrību. Arī Vides aizsardzības likuma 8. panta pirmajā daļā noteikts, ka sabiedrībai ir tiesības piedalīties plānošanas dokumentu sagatavošanā, kuri var ietekmēt vidi.

Tādējādi teritorijas attīstības plānošana ir vides jautājums, par kuru sabiedrība var vērsties arī tiesā.

Satversmes tiesa jau iepriekš atzinusi, ka teritorijas plānošanas jomā normatīvie akti piešķir pašvaldībai plašu rīcības brīvību. Tomēr tā nav neierobežota. Plānojot, kāda būs teritorijas atļautā izmantošana, proti, cik daudzveidīga atļautā izmantošana attiecīgajā teritorijā nosakāma, pašvaldības rīcības brīvību ierobežo gan teritorijas plānošanas mērķis – veicināt ilgtspējīgu un līdzsvarotu attīstību, gan arī teritorijas plānošanas principi, tostarp daudzveidības princips. Saskaņā ar to teritorijas plānojuma izstrādē tiek ņemta vērā dabas, kultūrvides, cilvēku un materiālo resursu un saimnieciskās darbības daudzveidība. Tas citastarp nozīmē, ka atļautā izmantošana nosakāma tā, lai pēc iespējas labākā veidā, ievērojot attiecīgajā teritorijā pastāvošo daudzveidību, kā arī teritorijas īpatnības un specifiku, tiktu atklāts šīs teritorijas attīstības potenciāls (*sk. Satversmes tiesas 2008. gada 17. janvāra sprieduma lietā Nr. 2007-11-03 13. un 24.4. punktu*).

Satversmes tiesa jau atzinusi, ka likuma varas princips, kas ir viens no tiesiskas valsts pamatprincipiem, citastarp noteic, ka likumiem jābūt paredzamiem un skaidriem, kā arī pietiekami stabiliem un nemainīgiem. Tādējādi tiesiskajam regulējumam ir jābūt pietiekami stabilam, lai persona, vadoties no tiesību normām, varētu pieņemt ne tikai īstermiņa lēmumus, bet arī ilgtermiņā plānot savu nākotni (*sk. Satversmes tiesas 2004. gada 25. oktobra sprieduma lietā Nr. 2004-03-01 9.2. punktu*).

Tāpēc ne vien teritorijas plānojuma izstrādes procesam, bet arī rezultātam – teritorijas plānojumam – jābūt skaidram un saprotamam. Teritorijas plānotajai (atļautajai) izmantošanai teritorijas plānojumā jābūt noteiktai tā, lai ikviens varētu ilgtermiņā plānot savu dzīvi, arī saimniecisko darbību, zinot to, kādam iepriekš skaidri nosakāmam un paredzamam mērķim jebkura vietējās pašvaldības teritorija tiks izmantota. Turklāt teritorijas plānojumā teritorijas plānotā (atļautā) izmantošana jānoteic tā, lai būtu iespējams pilnvērtīgi veikt šā teritorijas plānojuma stratēģisko novērtējumu (*sk. Satversmes tiesas 2008. gada 17. janvāra sprieduma lietā Nr. 2007-11-03 13. un 24.4. punktu*).

No Augstākās tiesas un Satversmes tiesas nolēmumos ietvertajām atziņām izriet, ka teritorijas plānojums, kas atļauj noteiktā teritorijā veikt visāda veida un dažādu apbūvi, nonāk pretrunā ar Teritorijas attīstības plānošanas likumā noteiktajiem plānošanas principiem un Latvijas Republikas Satversmē nostiprinātajiem vispārējiem tiesību principiem. Tādēļ gadījumos, kad teritorijas plānojums paredz teritorijai dažādu pieļaujamo apbūvi, tad katrā gadījumā pirms ar būvniecību saistīto dokumentu apstiprināšanas pašvaldībai ir pienākums izvērtēt, vai konkrētā būvniecība iederas teritorijas apbūves struktūrā.

Par nesamērīgumu un teritorijas plānošanas principu pārkāpumiem.

Teritorijas attīstības plānošana ir viens no instrumentiem, ar kuru, kā tas izriet no Teritorijas attīstības plānošanas likuma 3. pantā ietvertajiem principiem, citastarp tiek veidota kvalitatīva vide, līdzsvarota ekonomiskā attīstība, racionāla dabas, cilvēku un materiālo resursu izmantošana, un likums atbilstoši tā 4. panta pirmajai daļai paredz, ka teritorijas attīstību plāno, iesaistot sabiedrību. Arī Vides aizsardzības likuma 8. panta pirmajā daļā noteikts, ka sabiedrībai ir tiesības piedalīties plānošanas dokumentu sagatavošanā, kuri var ietekmēt vidi.

Satversmes tiesa jau atzinusi, ka likuma varas princips, kas ir viens no tiesiskas valsts pamatprincipiem, citastarp noteic, ka likumiem jābūt paredzamiem un skaidriem, kā arī pietiekami stabiliem un nemainīgiem. Tādējādi tiesiskajam regulējumam ir jābūt

pietiekami stabilam, lai persona, vadoties no tiesību normām, varētu pieņemt ne tikai īstermiņa lēmumus, bet arī ilgtermiņā plānot savu nākotni (sk. Satversmes tiesas 2004. gada 25. oktobra sprieduma lietā Nr. 2004-03-01 9.2. punktu).

Tāpēc ne vien teritorijas plānojuma izstrādes procesam, bet arī rezultātam – teritorijas plānojumam – jābūt skaidram un saprotamam. Teritorijas plānotajai (atļautajai) izmantošanai teritorijas plānojumā jābūt noteiktai tā, lai ikviens varētu ilgtermiņā plānot savu dzīvi, arī saimniecisko darbību, zinot to, kādam iepriekš skaidri nosakāmam un paredzamam mērķim jebkura vietējās pašvaldības teritorija tiks izmantota. Turklāt teritorijas plānojumā teritorijas plānotā (atļautā) izmantošana jānoteic tā, lai būtu iespējams pilnvērtīgi veikt šā teritorijas plānojuma stratēģisko novērtējumu (sk. Satversmes tiesas 2008. gada 17. janvāra sprieduma lietā Nr. 2007-11-03 13. un 24.4. punktu).

Jūrmala teritorijas plānošanas prakse, ka teritorijai, kurā pastāv atšķirīgi apstākļi, nosaka tikai vienu plānoto (atļauto) izmantošanu, taču paredz daudzus tās izmantošanas nolūkus, tādējādi ievērojami mazinot teritorijas izmantošanas paredzamību, var nonākt pretrunā gan ar teritorijas plānošanas principiem, gan arī ar vispārējiem tiesību principiem.

Novērtējot to, vai plānotā būvniecība pēc būtības ir saderīga un harmoniski iekļausies konkrētajai teritorijai raksturīgajā vidē, nav pamata lūkoties atrauti uz atsevišķiem apkārtējā teritorijā izbūvētiem objektiem, bet jāskatās uz teritorijas attīstību kopumā.

Augstākā tiesas Senāts jau iepriekš ir atzinis, ka Jūrmalas teritorijas plānojumā noteiktie teritorijas attīstības virzieni ir līdzeklis, kā izslēgt teritorijas plānošanas principiem neatbilstošu pilsētas attīstību apstākļos, kad izmantošanas veidi neparedz pietiekami skaidru regulējumu (*Senāta 2011.gada 7.marta sprieduma lietā Nr. SKA-44/2011 (A42475508) 12.punkts*).

Vēsturiski dome ar Jūrmalas pilsētas domes 2007. gada 12. jūlija saistošajiem noteikumiem [Nr.19](#) apstiprināto Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojuma grafisko daļu un teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumus (būvnoteikumus) I. sējuma 6. nodaļā „Pilsētas struktūra” noteikusi Jūrmalas attīstības mērķi – nodrošināt vēsturiski izveidojušās pilsētas struktūras saglabāšanu un veidot elastīgu pilsētas struktūru, kura balstītos uz vēsturiskajiem pilsētas veidošanās priekšnoteikumiem. Pilsētas daļa starp Lielupi un Vaivariem posmā starp dzelzceļu un jūru paredzēta atpūtas, rehabilitācijas, veselības tūrisma, konferenču, darījumu, pakalpojumu un tirdzniecības iestādēm, vasarnīcām, viesnīcām, birojiem, izstādēm, restorāniem, sporta būvēm u.c. (6.2.punkts „Apbūves teritorijas”). Tā ir lielākā pilsētas daļa, līdz ar to teritorijas plānojums likumsakarīgi iezīmē dažādus izmantošanas virzienus.

Vienlaikus turpat 6.2. punktā „Apbūves teritorijas” norādīts, ka Jūrmalā raksturīgas mazstāvu dzīvojamās teritorijas. Konkrētāki virzieni mājokļu attīstībā noteikti I sējuma 11.nodaļā „Mājoklis”. Par minēto virzienu dome norādījusi, ka pasākumi dzīvojamās vides kvalitātes sakārtošanai, atjaunošanai, uzlabošanai ir atšķirīgi katram rajonam, atkarībā no apbūves rakstura, celšanas laika, labiekārtojuma līmeņa, un jārisina kopā ar iedzīvotājiem, izstrādājot atsevišķas programmas un projektus (11.1.punkts „Mājokļu veidi, to sakārtošana, atjaunošana un uzlabošana”).

Tātad dome par pilsētas attīstības virsmērķi ir noteikusi vēsturiski izveidojušās Jūrmalas pilsētas struktūras saglabāšanu, attiecīgi dome arī noteikusi, ka mazstāvu dzīvojamo teritoriju attīstība ir plānojama, ņemot vērā šo pilsētas daļu apbūves raksturu, ēku celšanas laiku, iedzīvotāju vajadzības. Tikai šādā veidā ir panākama pilsētas ilgtspējīga attīstība. Tālab, apsverot lokālplānojuma teritorijā plašu dažādu atļauto funkciju ēku būvniecību iekļaušanos apkārtējā vidē un domājot par apkārtējās

teritorijas attīstības perspektīvu, **ir respektējams šīs teritorijas vēsturiskais apbūves raksturs.**

Aplūkojot Lokālplānojuma atbilstību konkrētās pilsētas daļas vēsturiskajai apbūvei, ir vērtējams tas, kā ir veidojusies konkrētā teritorija, kāda apbūve tai raksturīga, vai tā ir klusa pilsētas telpa ar piemājas dārziņiem, plašu zaļo zonu, zemu satiksmes intensitāti un cilvēku kustību kopumā, vai arī tā atbilst pilsētvidei ar aktīvāku sabiedrisko dzīvi, vai tajā ir atrodami sabiedriskie un tūrisma objekti, tālab apgrozās lielāks cilvēku daudzums un ir augstāka kustības intensitāte, un attiecīgi viesu izmitināšanas objekta izvietošana būtu iederīga.

Teritorijas plānojumā pašvaldība nosaka funkcionālās zonas, lai parādītu un nodalītu dažādu teritoriju atšķirīgās funkcijas un pazīmes, kā arī noteiktu atļautos izmantošanas veidus (sk. Ministru kabineta 2013. gada 30. aprīļa noteikumu Nr. 240 "Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi" 15. punktu). Attiecībā uz tām funkcionālajām zonām, kurās ir pieļaujama komercdarbība kā teritorijas galvenais vai papildu izmantošanas veids, teritorijas plānojuma izstrādes stadijā pašvaldība izvērtē, vai un kādi ierobežojumi būtu nosakāmi teritorijas atļautajai izmantošanai. Tādējādi viens no pašvaldības uzdevumiem teritorijas plānošanas procesā ir lemsana par to, kāda veida komercdarbības ierobežojumi attiecīgajā funkcionālajā zonā būtu nosakāmi. Turklāt atbilstoši teritorijas plānošanas principiem attiecīgo teritoriju izvērtējumam jābūt saskanīgam ar teritorijas plānojumā paredzētajiem teritorijas attīstības virzieniem un jābūt veiktam, ievērojot sabiedrības intereses plānoto risinājumu ieviešanā (sk. Plānošanas likuma 3. pantu).

Pašvaldībai ir kompetence teritorijas plānojumā noteikt tūrisma un atpūtas iestāžu apbūves teritorijas (sk. Tūrisma likuma 8. panta 1. punktu). Teritorijas plānojumā tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve var tikt noteikta kā viens no 1) savrupmāju apbūves teritorijas, 2) mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas, 3) daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas, 4) dabas un apstādījumu teritorijas vai 5) mežu teritorijas funkcionālā zonējuma veidiem (sk. Ministru kabineta 2013. gada 30. aprīļa noteikumu Nr. 240 "Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi" 26.1.2., 29.1.3., 32.1.3., 50.1.4. un 53.1.2. apakšpunktu).

Saskaņā ar Apbūves noteikumiem tūrisma un atpūtas iestāžu, tostarp viesnīcu, apbūve ir pieļaujama mazstāvu dzīvojamās apbūves un daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorijās, kā arī jauktas centra apbūves teritorijās. Līdz ar to šajās teritorijās var atrasties četru un piecu zvaigžņu viesnīcas. Savukārt atbilstoši Apbūves noteikumiem, tās ir teritorijas, kurās tiek nodrošināta mājokļa un publiskām funkcijām nepieciešamā pilsētvides kvalitāte.

Pilnvarojums pašvaldībai apstiprināt teritorijas plānojumu ar pašvaldības saistošajiem noteikumiem ir ietverts Plānošanas likuma 25. panta pirmajā daļā. Savukārt minētā likuma 23. panta otrajā daļā citstarp paredzēts pašvaldības pienākums teritorijas plānojumā noteikt funkcionālo zonējumu.

Jūrmalas pilsētas attīstības stratēģijā kā virsmērķis ir izvirzīta pilsētas telpai raksturīgās savrupmāju apbūves aizsardzība, nodalot to no dzīves vides, kurai raksturīga izteikti aktīva sabiedriskā dzīve, cilvēku daudzums un kustība, transporta plūsmas un pakalpojumu dažādība (stratēģijas 3. pielikuma „Telpiskās attīstības perspektīva” sadaļa „Teritorijas dzīvošanai”).

Pilsētas attīstības stratēģija ir ilgtermiņa teritorijas attīstības plānošanas dokuments, kas nav tikai politisks plānošanas dokuments, kas savu tiesisko nozīmi ir zaudējis līdz ar teritorijas plānojuma pieņemšanu. Stratēģija izvirza attīstības stratēģiskos virsmērķus un prioritātes un telpiskās attīstības perspektīvu. Atbilstoši interešu saskaņotības principam stratēģijā iezīmētie attīstības virzieni secīgi attīstāmi

un tālāk detalizējami zemāka līmeņa plānošanas dokumentos, un nedrīkst būt pretrunā tiem.

Arī pati Dome Jūrmalas pilsētas attīstības stratēģijā norādījusi, ka telpiskās attīstības perspektīva iezīmē integrētu pilsētas attīstības stratēģijai atbilstošu pilsētas vēlamu telpiskās struktūras attīstību un ir vadlīnijas turpmākajai teritorijas plānošanai visu detalizācijas pakāpju plānojumu izstrādē Jūrmalas pilsētā.

Aplūkojot Jūrmalas pilsētas Teritorijas plānojuma grafisko daļu "Funkcionālais zonējums" (<https://www.jurmala.lv/lv/media/749/download?attachment>) noteikts, ka Lokālplānojuma teritorija, atrodas publiskās apbūves teritorijā (P47). Atbilstoši Jūrmalas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu 1135. punktam publiskās apbūves teritorija (P) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu gan komerciālu, gan nekomerciālu publiska rakstura iestāžu un objektu izvietojumu, paredzot atbilstošu infrastruktūru. Saskaņā ar minēto noteikumu 1138.-1142. punktu šāda tipa teritorijas galvenie izmantošanas veidi ir biroju ēku apbūve, tirdzniecības un/vai pakalpojumu objektu apbūve, kultūras iestāžu apbūve, veselības aizsardzības iestāžu apbūve, sociālās aprūpes iestāžu apbūve, labiekārtota publiskā ārtelpa, tajā skaitā atbilstoši 1138. punktam – tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve.

Jūrmalas dome, lemjot par konkrēto lokālplānojuma teritoriju, nav pamatojusi, kāpēc būtu pieļaujama atkāpe no stratēģijā izvirzītās prioritātes aizsargāt savrupmāju apbūvei raksturīgo vidi.

Par Jūrmalas teritorijas plānojuma paredzamības un noteiktības apdraudējumu.

Likuma varas princips, kas ir viens no tiesiskās valsts pamatprincipiem, citarp noteic, ka likumiem jābūt paredzamiem un skaidriem, kā arī pietiekami stabiliem un nemainīgiem. Tādējādi tiesību normās noteikto tiesisko regulējumu nedrīkst mainīt nepamatoti bieži, jo nesamērīgi biežas izmaiņas tiesiskajā regulējumā apgrūtina likumu ievērošanu. Vēl jo vairāk, tiesiskajam regulējumam ir jābūt pietiekami stabilam, lai indivīds, vadoties no tiesību normām, varētu pieņemt ne tikai īstermiņa lēmumus, bet arī ilgtermiņā plānot savu nākotni. Arī tiesiskās noteiktības princips uzliek valstij pienākumu nodrošināt tiesisko attiecību noteiktību un stabilitāti, kā arī ievērot tiesiskās paļāvības principu, lai veicinātu indivīda uzticēšanos valstij un likumam (sk. Satversmes tiesas 2004. gada 25. oktobra spriedumu lietā Nr. 2004-03-01).

Vadoties no augstāk citētā Satversmes tiesas paustā, vēlamies norādīt, ka Dome nesamērīgi bieži ieinteresētu attīstītāju interesēs veic teritorijas plānojuma izmaiņas, kas neatbilst no Satversmes 1. panta izrietošajiem Demokrātijas un tiesiskuma principiem.

Jūrmalas teritorijas plānojuma mērķi un vēsturiskā redakcijā- Jūrmalas dome Saistošo noteikumu Nr. 19 I sējumā noteikusi, ka līdz 2018. gadam Jūrmala ir „iedzīvotājiem un pilsētas viesiem draudzīga pilsēta, kuras attīstībā tiek ievēroti ilgtspējīgas attīstības principi”. Turklāt Jūrmalas pilsēta kā vienu no savas sociālekonomiskās attīstības mērķiem izvirzījusi „dzīves kvalitātes līmeņa paaugstināšanu pilsētā”. Lai sasniegtu izvirzītos pilsētas attīstības mērķus, Saistošo noteikumu Nr. 19 I sējuma nodaļā „Pilsētas telpiskā kompozīcija” Jūrmalas dome sev noteikusi šādu uzdevumu: „nodrošinās vēsturiski izveidojušās pilsētas struktūras saglabāšanu un neveidos jaunus dzīvojamos rajonus uz pilsētas zaļo teritoriju rēķina. Attīstīs pilsētas struktūru, kura balstītos uz vēsturiskajiem pilsētas veidošanās priekšnosacījumiem” (sk.: *Jūrmalas teritorijas plānojums 1995.– 2007. Ar*

grozījumiem un papildinājumiem līdz 2009. gadam I sējums 2.2., 2.4. un 6.1. punkts www.jurmala.lv).

Jūrmalas valstspilsētas dome ir atteikusies no principa- nodrošināt vēsturiski izveidojušās pilsētas struktūras saglabāšanu un attīstīt Jūrmalas pilsētas struktūru, kura balstītās uz vēsturiskajiem pilsētas veidošanās priekšnosacījumiem.

Ar Jūrmalas pilsētas domes 2016. gada 24. marta saistošajiem noteikumiem Nr.8 (protokols Nr.4, 2.punkts) apstiprināti Jūrmalas pilsētas Teritorijas plānojuma grozījumi grafiskajā daļā un teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumos. Ar šiem plānošanas noteikumiem starp Domi un sabiedrību tika panākta vienošanās, ka Lokālpilānojuma teritorijā tiek noteikts funkcionālais zonējums *Publiskās apbūves teritorijā (P47)*, ar atļauto stāvu skaitu līdz pieciem stāviem.

Pašreizējie Lokālpilānojuma teritorijas īpašnieki iegādājoties nekustāmo īpašumu zināja par teritorijas plānojuma nosacījumiem.

Nav pieņemams, ka pretēji sabiedrības interesēm Dome maina Jūrmalas teritorijas plānojumu Lokālpilānojuma teritorijas īpašnieku interesēs, radot tiesību aizskārumu iedzīvotājiem. Šāda Domes faktiskā rīcība apdraud uzticību valsts pārvaldei. Tiek apdraudēts *Demokrātijas* princips un *Tiesiskās drošības princips*.

Satversmes tiesas 2010. gada 19. jūnija spriedumā lietā Nr. 2010-02-01 teikts: “Tiesiskās drošības princips ietver normu skaidrību, tiesisko noteiktību un sabiedrības informētību par normu prasībām. No Satversmes 1. pantā ietvertā demokrātiskās republikas jēdziena izriet valsts pienākums savā darbībā ievērot tiesiskas valsts pamatprincipus, tostarp tiesiskās paļāvības principu un tiesiskās noteiktības principu. Tiesību zinātnē norādīts gan uz katra minētā principa saturu atsevišķi, gan arī uz to, ka šie principi pēc satura ir tuvi, gan arī uz abiem šiem principiem kā vienu – tiesiskās drošības un paļāvības – principu.”

Labas likumdošanas princips attiecināms uz ikviena normatīvā akta sagatavošanas un pieņemšanas procesu. Saeimai un tautai Satversmē paredzētā kārtībā un apmēros pieder likumdošanas tiesības, taču arī Ministru kabinetam un pašvaldībām ir būtiska loma tiesību normu izdošanā (sal.sk.Satversmes tiesas 2020.gada 19.jūnija sprieduma lietā Nr.2019-20-03 24.punktu). Ikvienai tiesību normai, tostarp pašvaldības saistošo noteikumu normai, demokrātiskā valstī jābūt tiesiskai un jāsekmē sabiedrības pārliecība par to. Tāpēc jābūt nodrošinātam tādām tiesību normas nepieciešamības pamatojumam, kas ir ticams un objektīvs. Tikai tad iespējams pārliecināties par attiecīgās normas tiesiskumu un sekmēt pārliecību par tās tiesiskumu sabiedrībā. Turklāt jāņem vērā, ka pašvaldību saistošie noteikumi parasti ir vērsti uz tādu jautājumu regulēšanu, kuri skar tikai attiecīgo pašvaldību un tās iedzīvotājus. Tomēr pašvaldības tiesību normās paredzētajos gadījumos var izdot arī tādus saistošos noteikumus, kuri ietekmē ne tikai attiecīgās pašvaldības iedzīvotājus, bet sabiedrību kopumā.

Satversmes 1. panta tvērumā ietilpst tiesiskās paļāvības aizsardzības princips. Tiesiskās paļāvības aizsardzības princips ir saistīts ar tiesiskās drošības principu un nodrošina tā pieprasīto stabilitāti, aizliedzot nekonekventu valsts rīcību. Šis princips nozīmē, ka persona var paļauties uz to, ka valsts rīkojas tiesiski un konsekventi, savukārt valstij ir jāaizsargā tai dāvētā uzticēšanās (sk. Satversmes tiesas 2020. gada 11. decembra sprieduma lietā Nr. 2020-26-0106 10.2. punktu).

Par lūgumu VARAM ministrei.

Vides aizsardzības un viedās attīstības ministram piešķirtā kompetence ir saistīta ar valsts kontroles funkciju īstenošanu pašvaldības saistošo noteikumu izstrādē (Senāta

2011. gada 3. augusta lēmums lietā SKA-814/2011 8. punkts). No vienas puses, vietējai pašvaldībai teritorijas plānošanas jomā normatīvie akti piešķir plašu rīcības brīvību, kas lielā mērā izriet no teritorijas plānošanas pamatprincipiem (*sk. Satversmes tiesas 2004. gada 9. marta sprieduma lietā Nr. 2003-16-05 secinājumu daļas 5. punktu*). Tomēr, no otras puses, šīs rīcības brīvības izmantošanai nepieciešams efektīvs un iedarbīgs kontroles mehānisms, ar kura palīdzību tiktu uzraudzīts tas, kā vietējās pašvaldības ievēro, piemēram, normatīvo aktu prasības, teritorijas plānošanas principus vai augstāka līmeņa plānojuma noteikumus. Pretējā gadījumā, nepastāvot efektīvam kontroles (uzraudzības) mehānismam, vietējām pašvaldībām piešķirtā rīcības brīvība teritorijas plānošanas jomā var tikt izmantota patvaļīgi.

Iesniedzēji kopumā secina, ka: 1) Dome nav rūpīgi un pamatoti izvērtējusi Lokālplānojuma pamatotību; 2) Lokālplānojums izstrādāti neievērojot 2010. gada 16. decembra Jūrmalas pilsētas attīstības stratēģijau 2010.-2030.gadam.

Tāpēc Saskaņā ar Saeimas 2002. gada 18. aprīlī pieņemto likumu un 1998. gada 25. jūnija Orhūsas konvenciju “Par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem”, kā arī saskaņā ar Vides aizsardzības likuma 6. panta 1. punkta un 2. punkta nosacījumiem ikvienai privātpersonai, kā arī personu apvienībām, organizācijām un grupām ir tiesības prasīt, lai valsts iestādes un pašvaldības, amatpersonas vai privātpersonas izbeidz tādu darbību vai bezdarbību, kas pasliktina vides kvalitāti, kaitē cilvēku veselībai vai apdraud viņu dzīvību, likumiskās intereses vai īpašumu, kā arī atbalstīt vides aizsardzības pasākumus un sadarboties ar valsts iestādēm un pašvaldībām, lai nepieļautu tādu darbību veikšanu, arī tādu lēmumu pieņemšanu, kas var pasliktināt vides kvalitāti vai ir pretrunā ar vides normatīvo aktu prasībām. Pamatojoties uz Latvijas Republikas Satversmes 1. pantu un 115. pantu, Teritorijas attīstības plānošanas likuma 26. panta pirmo daļu, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministri,

lūdzam:

atzīt 2024. gada 25. jūlijā Jūrmalas valstspilsētas domes Saistošos noteikumus Nr.32 (prot. Nr.10, 33.p.) “Par lokālplānojuma zemesgabaliem Dubultu prospektā 51, Jūrmalā un Jaundubulti 1402, Jūrmalā grafiskās daļas, teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu apstiprināšanu” par neatbilstošiem Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam un 115. pantam;

izdot rīkojumu par 2024. gada 25. jūlijā Jūrmalas valstspilsētas domes Saistošos noteikumus Nr.32 (prot. Nr.10, 33.p.) “Par lokālplānojuma zemesgabaliem Dubultu prospektā 51, Jūrmalā un Jaundubulti 1402, Jūrmalā grafiskās daļas, teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu apstiprināšanu” apturēšanu.

Jūrmalas valstspilsētas iedīvotāji

Iesniedzēju paraksti VARAM par Jūrmalas valstspilsētas domes 2024. gada 25. jūlija Saistošajiem noteikumiem Nr.32

Vārds, uzvārds	Adrese/kontakti	Personas kods	Paraksts